

ROBERT VAN
RAFFE

HET GROTE
VERLANGEN

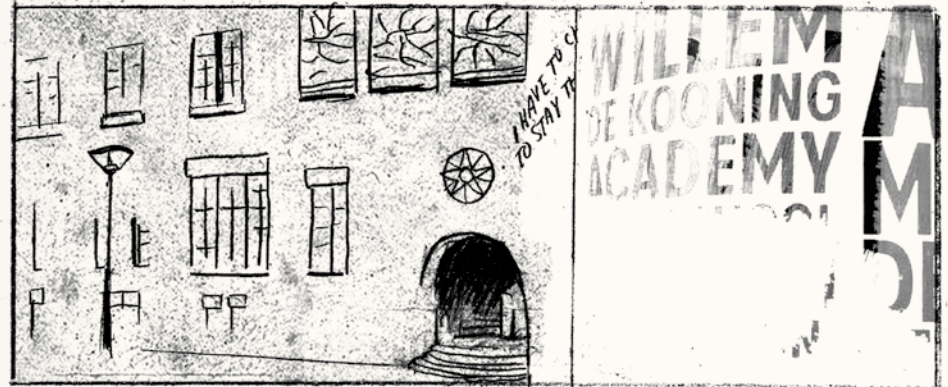
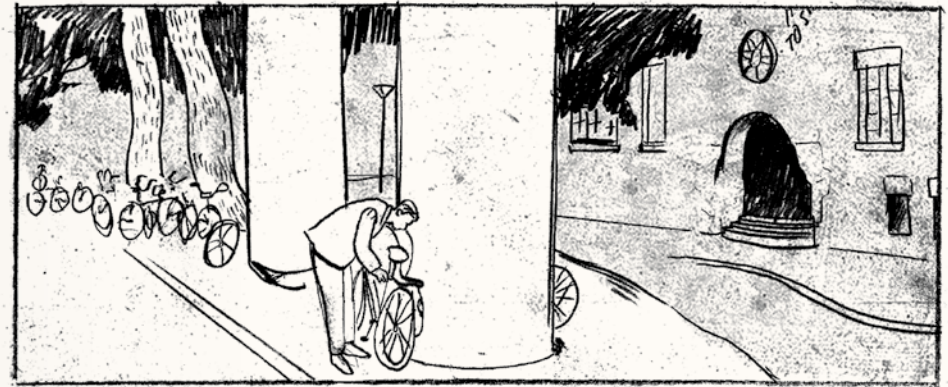
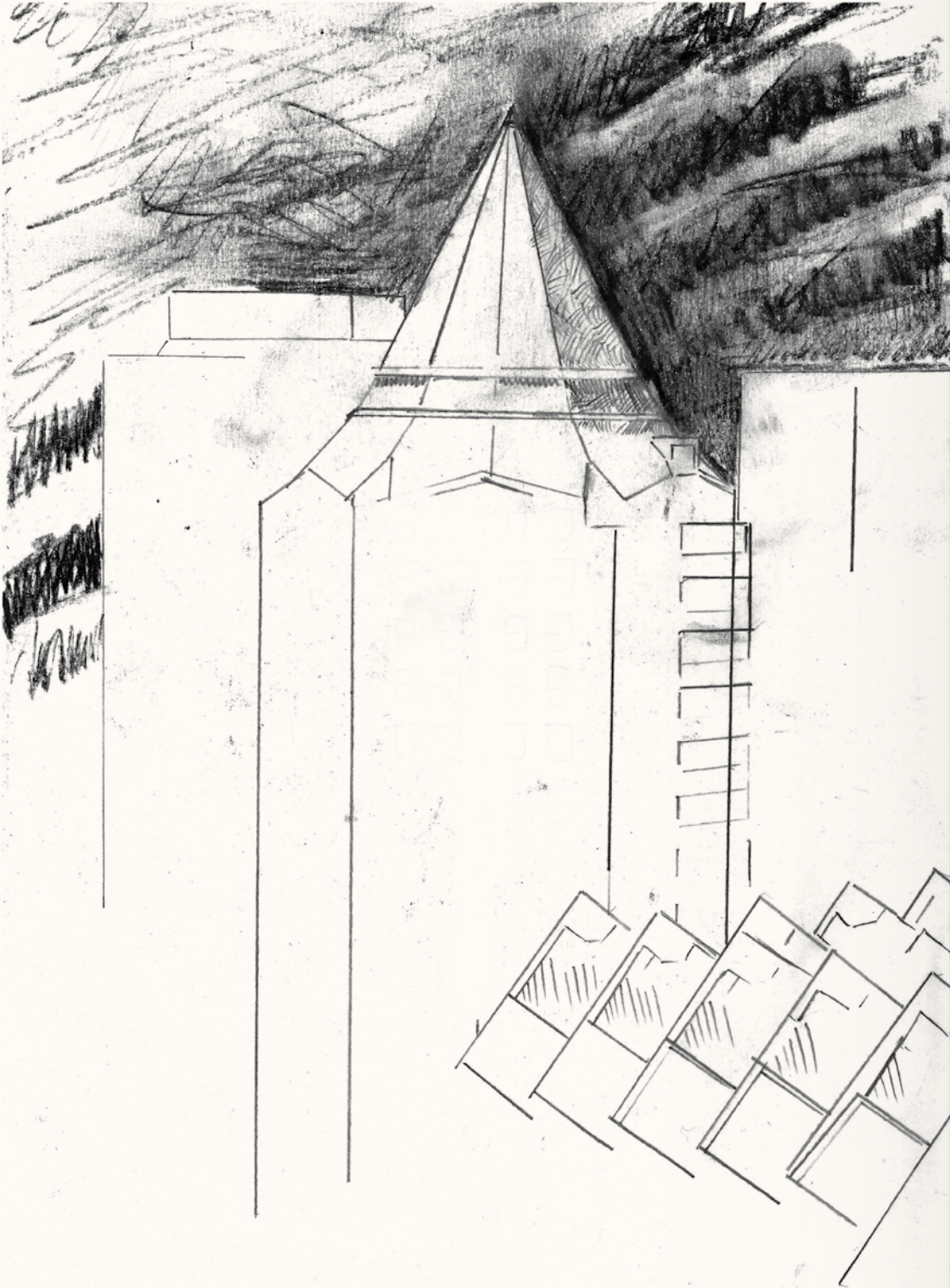
ROBERT VAN RAFFE
HET GROTE VERLANGEN
UITGEVERIJ LOREM IPSUM, ROTTERDAM

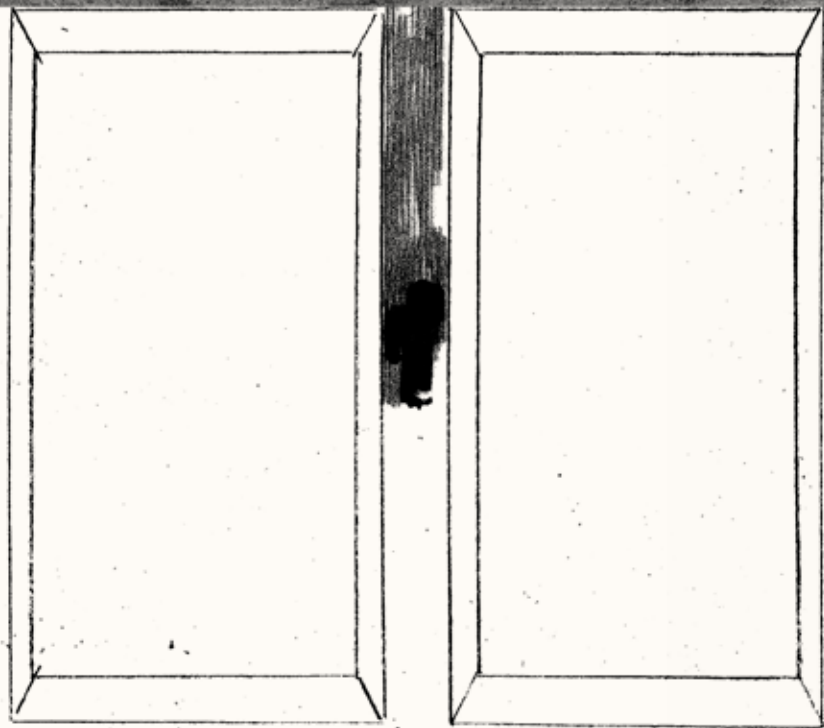
© 2014 ROBERT VAN RAFFE
ISBN 978 90 818195 1 0
NUR 363
WWW.DANDYRAFFE.NL

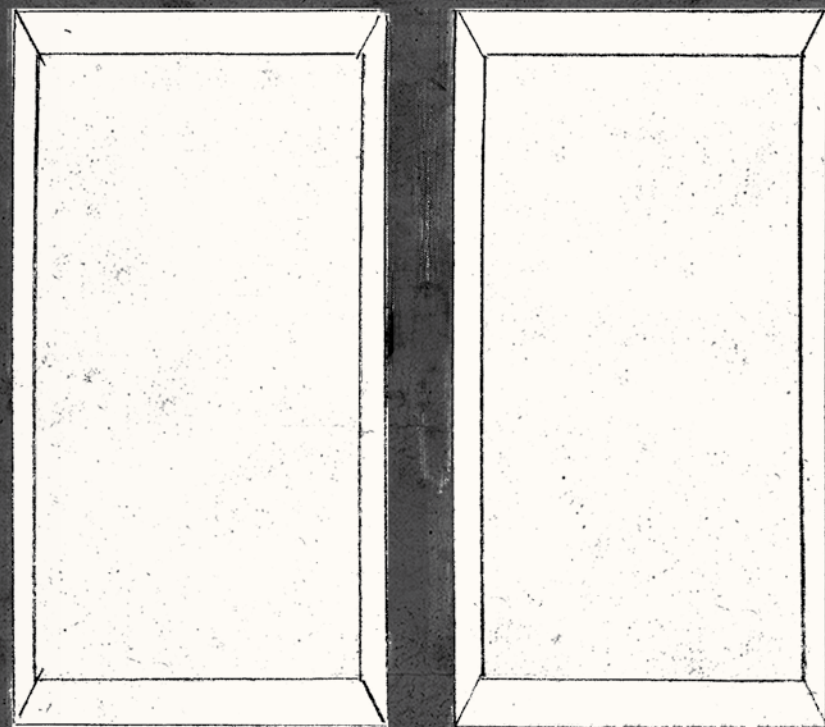
02

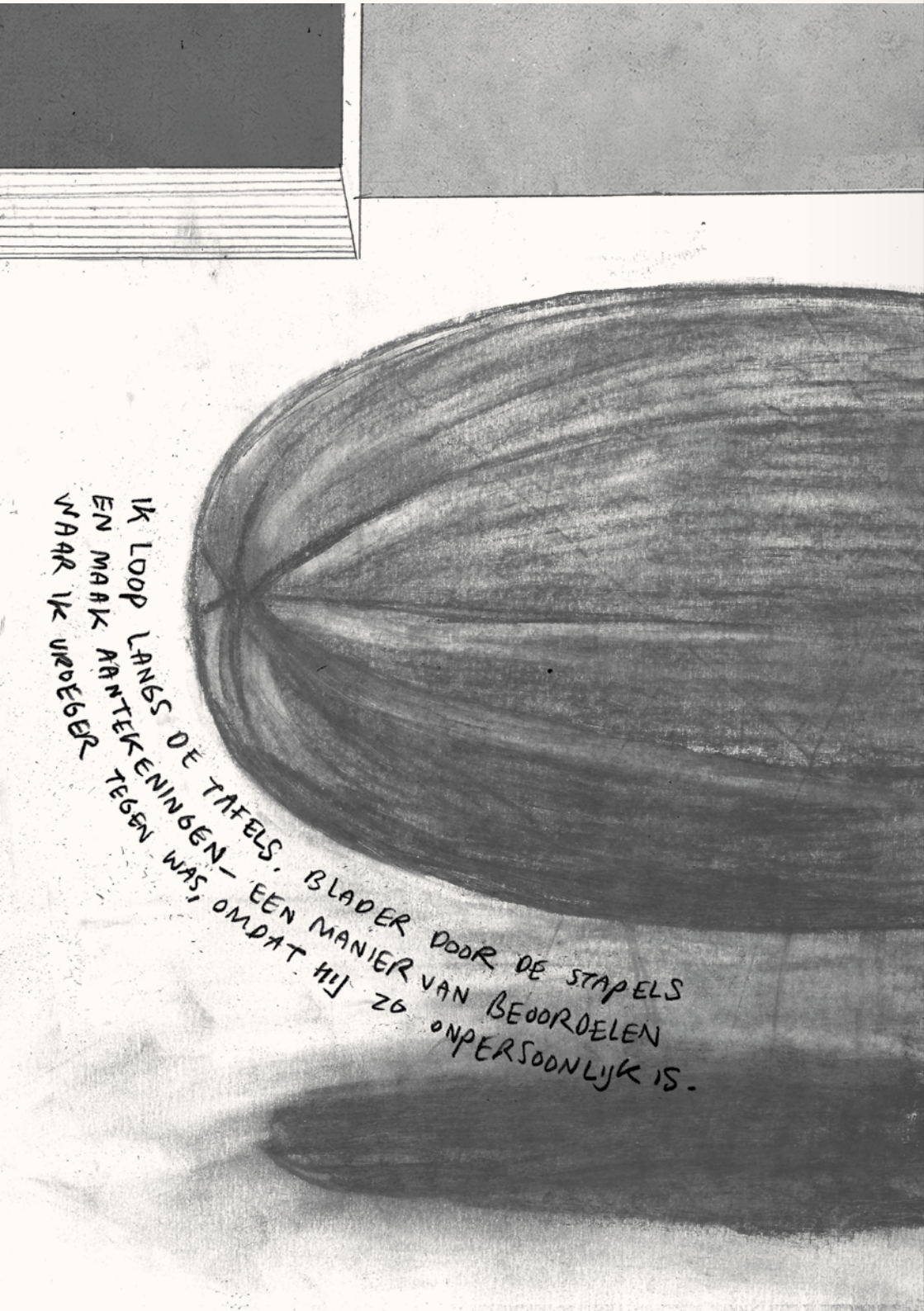

IN HET "OUDE FOTOGRAFIELOKAAL" - HET SOUTERRAIN WAAR
EERST DE DONKERE KAMER EN FOTO STUDIO ZATEN, MAAR
WAAR NU ALLE MUREN ZIJN WEGGEBROKEN EN ER EEN
WITTE, INDUSTRIELE RUIMTE IS ONTSTAAN MET
HOGE RAMEN DIE BEGINNEN OP STRAATNIVEAU - STAAN
LANGE BEHANGTAFELS DIE ZIJN VOLGESTAPELD MET
TEKENINGEN, SCHILDERIJEN EN KNUTSELWERKEN VAN
EERSTEJAARS KUNSTACADEMIE STUDENTEN.

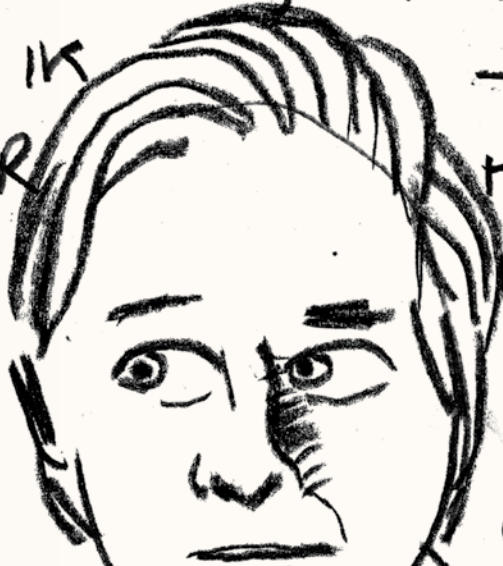

IK LOOP LANGS DE TAFELS. BLADER DOOR DE STAPELS
EN MAAK ANTEKENINGEN - EEN MANIER VAN BEDOORDELEN
WAAR IK VROEGER TEGEN WAS, OMDAT HIJ ZO ONPERSOONLIJK IS.

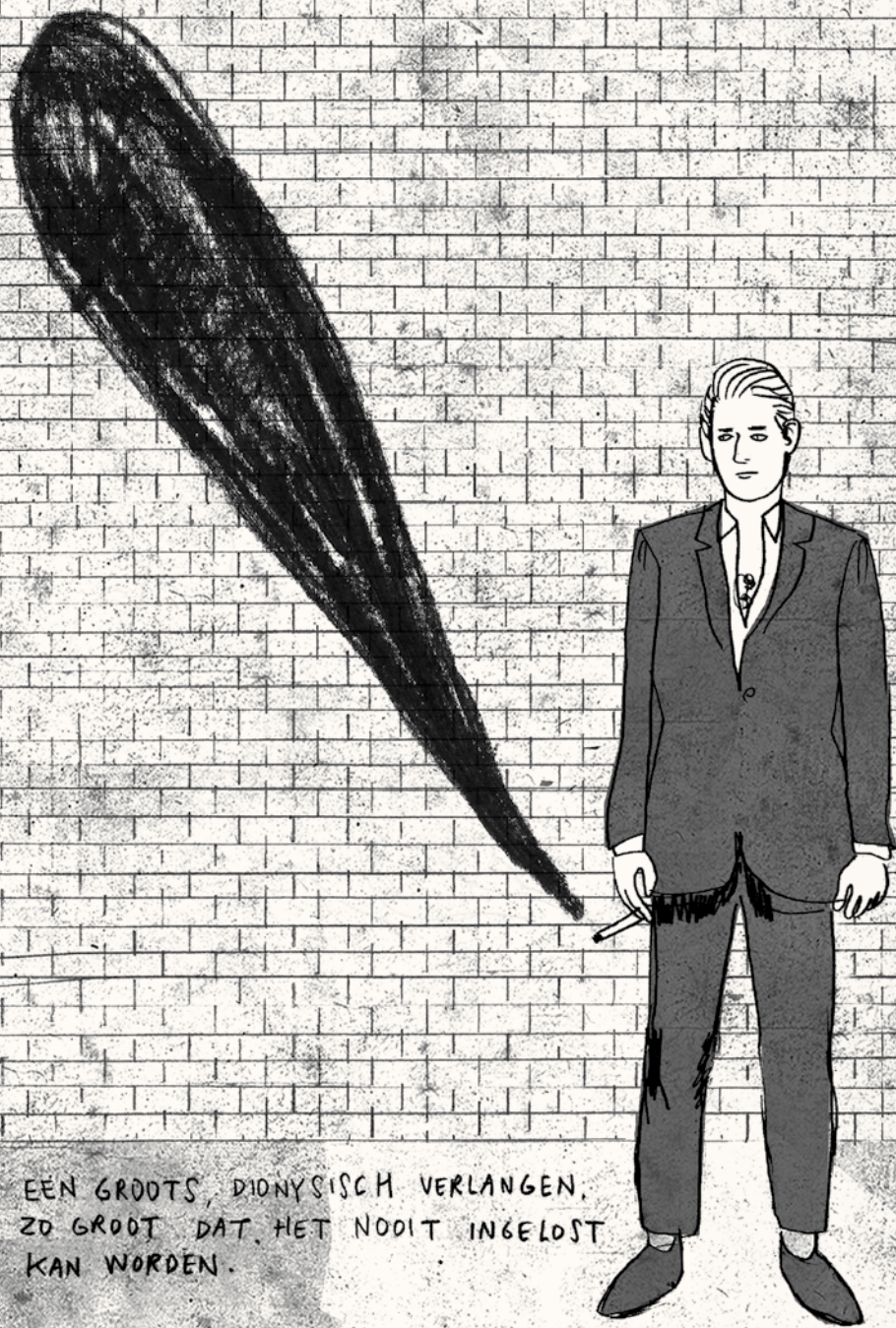

TERWIJL IK DOORBLADER
VOEL IK DE ELEKTRICITEIT
IN MIJ DOORSIDDEREN.
OP EEN BEKENDE, MAAR
ONDEFINIEERBARE PLEK, IETS
LAGER DAN MIJN HART, AL
DACHT IK
HET VOOR
VOELDE
MIJN
DAT HET
GING

TOEN IK
HET EERST
DAT HET
HART WAS
ERAAN
GEVEN.

EEN GROOTS, DIONYSISCH VERLANGEN,
ZO GROOT DAT HET NOOIT INGELOST
KAN WORDEN.

WE DRONKEN ONS ZAT
IN DE Kelder VAN HET HOSTEL.
IK HERKENDE MIJN STURM EN DRANG
IN DE EXPRESSIEVE GROTE GEBAREN
VAN BASELITZ EN BACON.
IN DE HEROISCHE FILOSOFIE VAN
NIETZSCHE DIE IK HEEL ANDERS
BEGREEP DAN NU. IK KRASTE
MIJN DUMMY VOL WANHOOP SKRETEN,
POEZIE EN TEKENINGEN.

MAAR WAT PROBEERDEN WE HET HARD,
TIJDENS DE EXCURSIE NAAR KEULEN
BIJVOORBEELD.

EN DAANTJE, ZO DICHTBIJ EN TOCH ZO VER WEG.
DAANTJE HAD HELE ANDERE INTERESSES DAN MIJ
EN DAN IK.

ZE HIELD VAN DE NATUUR.

DAANTJE STEL IK MIJ NAAKT EN ONSCHERP VOOR,
VAN ME WEGLOPEND EEN KORENVELD IN,
HEUR HAAR DEZELFDE KLEUR
ALS HET GRAAN.

~~16~~

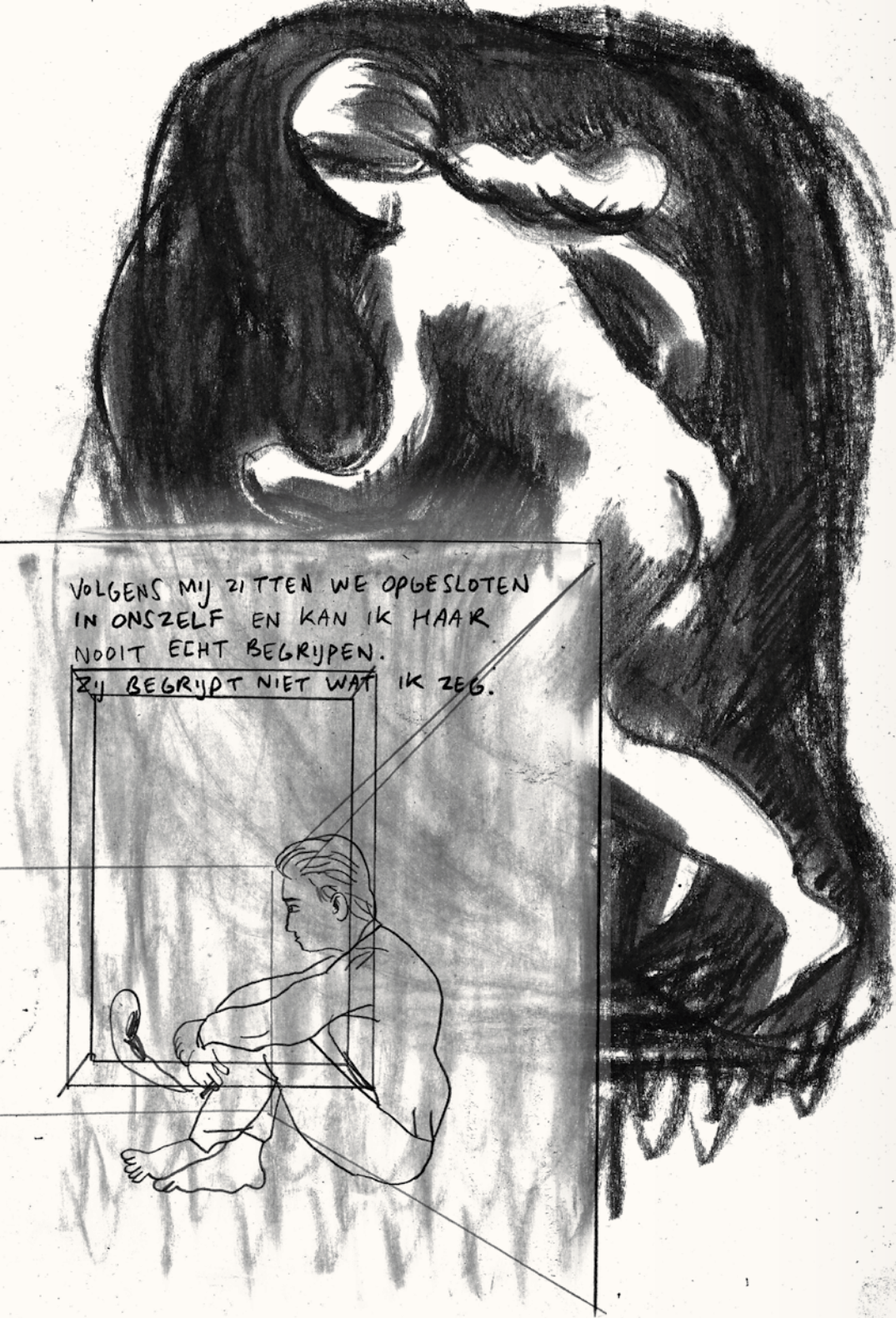
DAANTJE HAD GEEN DRUGS NODIG,
ZE WILDE NIET GROOTS EN MEESLEPEND
MAAR JUIST KLEIN.

ER GEBEURT AL ZOVEEL ONGELOFELIJKS
IN HET GRAS, OF IN DE BAST VAN EEN BOOM,

VOLGENS DAANTJE.

IK ZEI DAT DAT KLINKT ALS OF ZE IETS OP HEEFT.

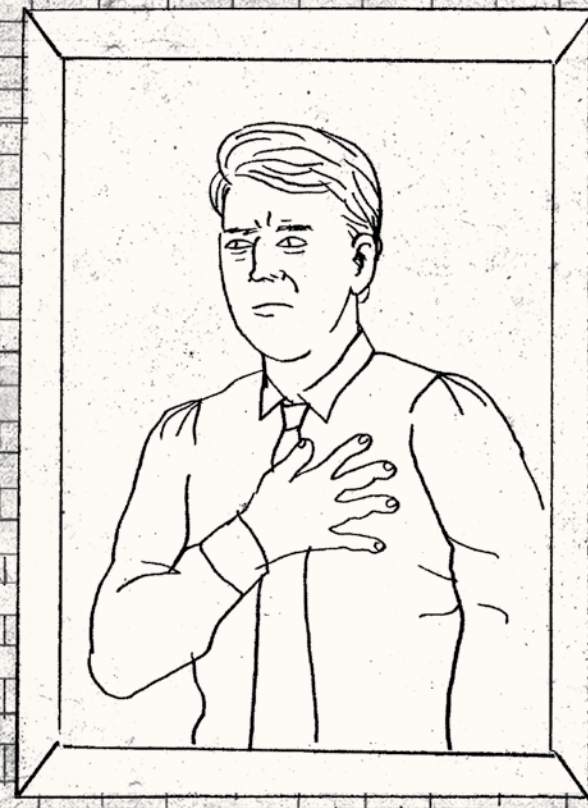

VOLGENS MIJ ZITTEN WE OPGESLOTEN
IN ONSZELF EN KAN IK HAAR
NOOIT ECHT BEGRIJPEN.

ZIJ BEGRIJPT NIET WAT IK ZEG.

BIJ MIJ ZIT DAT DIER NIET OP DE BINNENPLAATS
ONDER MIJN RAAM,

MAAR IN MIJ OPGESLOTEN.

EN HET WIL ERUIT.
ZO VOELT HET, DOKTER.

"ALS JE RUSTIGER AAN DOET,
GAAT HET VANZELF OVER."

Met licht dat de witte en de zwarte af met het
 ook nog met de lichte en de donkere gedeeltes
 licht geeft uit de don.

We weten niet wat we zijn, we weten dat we
 de lichte en de donkere, de witte en de
 donkere, de lichte en de donkere, de witte en de
 donkere, de lichte en de donkere, de witte en de

Commissie van kunst. Maken. In de kunst is het
 niet. Het is een kunst. Het is een kunst.

MARCEL MÖRING, HET GROTE VERLANGEN, AMSTERDAM,
 MEULENHOF, 1992.

PAUL KOOIKER, HUNTING & FISHING, DEN HAAG,
 BASALT, 1999.

"WE ARE ARTISTS, WE ARE SENSITIVE AND IMPORTANT."
 ZIN UIT: "BALLAD OF TINDERSTICKS" VAN HET ALBUM
 CURTAINS. TINDERSTICKS, CURTAINS, LONDEN,
 THIS WAY UP, 1997.

FRANCISCO GOYA, LOS CAPRICHOS, TORONTO,
 DOVER, 1969.

GEORG BASELITZ, PORTRÄT EINER VASE, 1997. OLIEVERF
 OP DOEK. 250 x 200 CM, COLLECTIE V/D KUNSTENAAR.

